

EL RIU

Si mai se t'acudís preguntar-me,
et diria una per una les meves veritats,
que no em queda ni una engruna de vergonya,
que ja he deixat tot allò que em pesa pel camí.

Morir cada nit i néixer cada dia,
vull morir totes les nits i néixer tots els dies,
neta i pura, com un llençol blanc, llest per a fer l'amor,
com l'aire fresc que baixa de la mntanya.

Aquí estic, present, entre vides passades a les que els ha arribat el mar.

Cada gota de pluja un trocet que es cola pels forats de la meva pell
perque ningú quedi endarrere.

I per davant en queden infinitats, que els meus ulls no veuran,
seran lluny d'aquí,
i tot i així, accepto les regles d'aquest joc, d'aquest cicle irresistible,
com m'hi podria negar? seria com voler canviar el riu de sentit!

La vida per davant.

En veure que el riu se n'anava, **vas plorar.**

La vida per davant i poc temps al darrer.

En veure que el riu se n'anava, **vas plorar.**

I així ens movem per la vida, comunicant en una llengua que no hem après,

amb el mar, amb el cel, amb el riu,
amb la neu, amb els núvols, amb l'aigua ... i amb la mort.

Inundats de qüestions, respirem ignorància.

Una guerra a l'interior en justifica una a l'exterior.

Temps m'has mostrat que hi ha coses que s'escapen,

Que la nostra voluntat no és mestressa del destí.

Que no hi ha res que tingui sentit sense tot,

i que tot no serà tot sense res.

Per què se'n va? que no li agrada aquesta terra?

Aixeca't mama, ràpid!

Ens el cal aturar abans de que se n'hagi anat per sempre més.

La vida per davant.

En veure que el riu se n'anava, **vas plorar.**

La vida per davant i poc temps al darrer.

En veure que el riu se n'anava, **vas plorar.**